

שימעון פרס נישל אותו מהר וחלק

פרס קילקל לאבן שנה מצויינת, עתירת-הישגים, שחזיקו מאוד את תביעתו למישרר-החוז. מישאל רעת קהל קבעו, שהוא המועמד הפופולרי ביותר למישרה, יותר מכל אישי המערך והליכוד גם יחד. סיפרו הדיפלומאטיה החדשה, זכה בניקורות מזהירות. מועדון יוקרתי בשם אגודת הבמה הבינלאומית בחר בו כנואם הטוב ביותר בעולם. (אבן לא שמע מעורו על המועדון הזה. בזהירות האופיינית לו ביקש מאחותו, המתגוררת בארצות-הברית, לברוק אם לא מדובר במתיחה. האחות ריווחה שמועדון והבחירה הם רציניים ומקובלים. רק אז העז אבן לחגוג את הבחירה, שגרמה לו, כמובן, קורת רוח רבה.)

דו-קיום: עצם וגרון

דוא הקליט סדרת-טלוויזיה, וכהנחייתו, על תולדות העם היהודי, שתוקרן בארצות-הברית מחוף-אלי חוף ותאריך עוד יותר את יוקרתו העצומה בארץ ואת.

גם ביקורו במצריים, באפריל 84, היה מוצלח ביותר. הוא התקבל בכבוד רב על-ידי נשיא-מצריים, חוסני מובארק, נאומיו בערבית ובאנגלית שודרו ורווחו בכלי-התיקשורת. את מאוזניו המכובדים, אנשי האקדמיה והפוליטיקה הגבוהה בקהיר, הרשים בהברקות טיפוסיות כמו: מדיניות מתנהגות בתבונה אחרי שמיצו את כל האפשרויות האחרות, או פשרה היא עניין שמסכימים עליו, אחרי שנשבעים לא לקבלו.

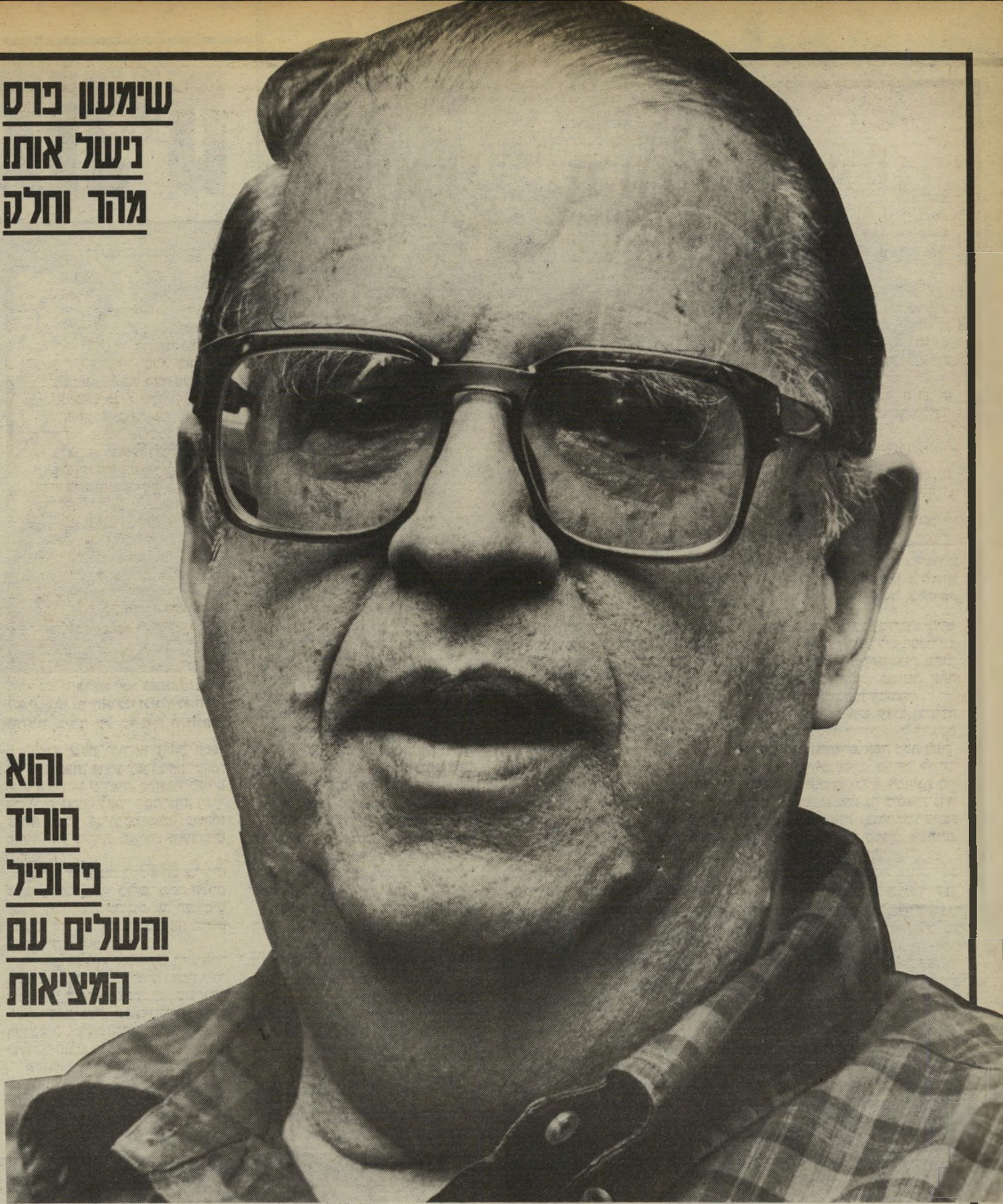
כסר-הכל דיבר כאיש מערך וכ-ציוני אדוק, האשים בקיפאון המדיני את הפלסטינים, את ירדן, את ארצות-הברית ואת ממשלת הליכוד, הוציא מכלל האשם את מצריים ואת המערך, וכך יצר מעין שותפות עם מאוזניו.

אבן הביע זעזוע מהתפארותו של ראש-הממשלה, יצחק שמיר, שאם יינתנו לליכוד עוד שנתיים, לא יהיה על מה לנהל משאומתן, את דו-קיום, כביכול, בשטחים הכבושים, הגריר כמצב הקיים בין העצם (הפלסטינים) ובין הגרון (ישראל).

כל ההברקות האלה, הצלחותיו במסעות-ההסברה שלו בחו"ל, מעמדו כאחד המדינאים הידועים בזירה הבינלאומית כולה, לא עמדו לו נוכח צרכי השרידות של שימעון פרס. שיחה אחת במסערת שמש בירושלים עם נבון הספיקה כדי לשלול ממנו את הסיכוי למישרר-החוז האהוב עליו.

לא היתה זאת הפעם הראשונה. ביוני 1974 הטיל מרכז מיפלגת-העבודה על יצחק רבין, אויב

והוא הוריד פרופיל והשלים עם המציאות

אבן: האיש שנידמה

אוברי

אבא אבן נולד בשם אוברי סולומון איבן (בית דגושה) ב-1915 בקייפטאון, דרום-אפריקה. במשך השנים שמת את שם-הבניים סולומון, אבל עדיין ידוע בעולם המערבי בשם הלועזי שלו, אוברי איבן. כל ידידיו מכנים אותו בשם אוברי, וזו מעין סיסמת-גישה. המעידה על היכרות קרובה עם האיש הסגור הזה. שאינו נוטל סנובים קל. אבן למד בהצטיינות בקיימברידג' הסוערת של שנות ה-30. שבה פעל השמאל המרכסיסטי ואף הקומוניסטי בהצלחה רבה. נוכח עליית הנאציזם, הפיס כלפי גרמניה, ומילחמת-האזרחים בספרד. זכה בתואר מ"א ודוקטור לספרות ולמישפטים. התמחה גם בשפות אוריינטליות בבירות ובקאהיר. נשא לאישה את סוזאן היפה לבית אמבט. אחותה של רעיית הנשיא אורה הרצוג. אבן שירת כקצין-מודיעין בצבא הבריטי

תבע לספח למישרר-ההסברה את רשות-השידור ואת גלי צה"ל, נוסף על הסכרת-החוז. הוא מודע לכך ששרי סמכויות למישרר-ההסברה, ולהשתמש בנימוקים החותכים מפיו של אבן עצמו, כשגולדה ביקשה להעבירו לגליל. ההשלמה שלו עם המערך החדש במיפלגת-העבודה, שנישלה אותו מעמדת מנהיגות כלשהי, היתה מהירה, כמעט חלקה. אבן פשוט איננו בנוי למאבקים ממושכים. רק מעטים האמינו לנימוק הרישמי שלו, הצורך להאבק בליכוד תוך אחדות-שרות. רוב המשקיפים הנירו שוב בראשם, בשילוב הקלאסי של ביטול והערכה שאבן מעורר בהם. אבן שוב נרתע ממילחמה. מה עוד חרש?

לפני כחודש ימים נחל אבא אבן (69) תבוסה אישית ופוליטית מכאיבה. ידירו ובעל-בריתו הוותיק, שימעון פרס, הפך בפומבי הבטחה פומבית לאפחות, שהעניק בעבר לאבן: למנותו כשר-החוז, אם יעלה המערך לשלטון. פרס הודיע שהתפקיד מיועד ליצחק נבון, הנשיא לשעבר, שוויתר על ההתמודדות על ראשות הממשלה. אבן הגיב כועס רב. הוא הודיע שלא ישתתף בממשלת-פרס, ביטל את תפקיד סגן-ראש-הממשלה כ-מעמד רי זוטרי. אבן רחה בכוח את תפקיד שר-ההסברה שהוצע לו, רמז בבירור על הנזק שייגרם לישראל כשל הוויתור על שרותיו. תוך ימים מועטים הבין אבן את המציאות החדשה, הוריד פרופיל. הוא ניאור על לימיו של סגן-ראש-הממשלה.

ב-1946, הצטרף ככוכב צעיר למחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, היה חבר המישלחת של הסוכנות לעצרת-האו"ם ההיסטורית. שבה הוחלט על חלוקת הארץ והקמת ישראל. היה נציג קבוע של ישראל באו"ם, ובמשך 10 שנים כיהן בתפקיד הכפול של שגריר באו"ם ובבושינגטון. הוא חזר לישראל לקראת בחירות 1959 (לבנסת הרביעית). נחל עם מפא"י הצלחה גדולה (49 מנדטים). היה שר חינוך - כושל - בשנים 60-63, וסגן-ראש-הממשלה - די אנונימי - ב-64 - 65. בשנים 1965 עד 1974 היה שר-החוז תחת לוי אשכול וגולדה מאיר, אכל מדורים רבים בנסיונותיו למתן את מדיניות-החוז של ישראל. מאז 1974 הוא חבר-כנסת מהשורה, חבר בוועדת-החוז-והביטחון. שוהה חודשים אחדים בשנה בחו"ל. אבן הוא איש אמיד ביותר. שצבר הון רב מהרצאותיו ומספריו. הוא שולט, באורח מושלם, מרשים ומבריק בעברית, אנגלית, ערבית, פרסית, צרפתית וספרדית.